

קונטרס

מכתב תוכחה

לרבני העדה החרדית בירושלים עיה"ק

חלק א **אור הזוהר 486 * כסליו תשע"ד**

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

מכתב תוכחה לרבני העדה החרדית בירושלים עיה"ק שלא יכנסו ויתירו את נבילות הטריפות של רובאשקין עבור הדאלארן הירוקים של הרב בנימין פרענקלין (רב הראשי של התאחדות הרבנים החרדים דארצות הברית וקנדה, יוראפ וארץ ישראל, תחת הנהלות הרב בנימין פרענקלין שליט"א) - שליח השטן שנצח כבר - גבר האויב ותבקע העיר, שהרבה רבנים מכשירים בארצות הברית לא יכלו לעמוד בנסיון, של הרב הראשי בנימין פרענקלין עבור ההון תועפות שהבטיחו להם

יצא לאור ע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יו"ל בפרוס הג הפסח תשס"ו

צוקומען, ע"כ האב איך געטראכט אז מן הסתם איז דאס מן השמים דער ענין זאל זיין אפגעשריבען ממילא וועט דאס בלייבען לדורות.

דער ענין וואס איך שרייב יעצט איז נוגע צום גאנצען כלל ישראל.

איך קום דא נישט אראפלייגען דעם מצב פון שחיטה, ווייל דאס ווייסט מען שוין פון לאנג אז די שחיטה איז באנקראט. נאר איך גיי דא רעדען בלויז פון די גסות שחיטה אין די טרייפענע אמעריקא וואס איז נוגע צום גאנצען כלל ישראל, נאך דעם וואס אמעריקא איז שוין כמעט אינגאנצען אויס גע'שמד'ט, וויל דער בעל דבר יעצט אויך אויסמדין גאנץ ארץ ישראל מיט דעם וואס מען וועט אריינברענגען די טרייפענע פלייש פון אמעריקא אויף ארץ ישראל.

עס ווערט געברענגט עטליכע מאל אין ש"ס און אין שו"ע אז יעדער דיעבד איז אסור לכתחילה, (ענין נדה דף ה' או ט', שו"ע אר"ה ה' חוה"מ, אולי תקי"ז, או תקי"ח, סימן נ"א, וס' רב"ו או רב"ח ב"י, ובניד דרכי משה סימן ע' או ע"א, [אין הזמן מספיק לציין בדיוק המקורות] דהיא דרגיל לעשות כן הוי דיעבד דינו כלכתחילה, ואסור).

איך האב פינקט די וואך געהערט א גיט ווארט פון הרה"ג ר' משה פיינשטיין זצ"ל, אז ער איז געווען ביי א שחיטה אין סקרענטען און ער האט געהאט מיט זיך עטליכע תלמידים, און עס איז געווען עטליכע שאלות, האט איין תלמיד געזעהן אז מען לייגט דאס אוועק, האט ער געזאגט פאר ר' משה'ן עס איז דאך כשר בדיעבד? האט ר' משה געענפערט ווער וויל דען זיין א דיעבד איד?.

מכתב לחברי הבד"ץ שליט"א של העדה החרדית בירושלים עיה"ק תובב"א

ב"ה יום ד' לסדר "מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו" חודש אדר ב' תשס"ה לפ"ק ברוקלין נוא יארק.

אל מקור החכמה והתבונה, אב לחכמה ואם לכינה, עובר בעמק הלכה המצויינה, חלציו כגבור מזויינה, רבא דעמא מדברא דאומתא, ה"ה האשל הגדול אדיר בלבנון, בצל שדי יתלונן, הרב הגאון האמיתי המאיר לארץ ולדרים, בחבוריו היקרים, כבוד קדושת שמו תפארתו מו"ה מאיר בראנסדארפער חבר הבד"ץ שליט"א.

אחרי השתחואה מול הדרת גאונו וקדושו הרהבתי בנפשי עוז לבוא ולהציע מול הדרת גאונו שליט"א את אשר עם לבבי.

איך שרייב דעם בריף אין אידיש, אזוי ווי איך וואלט גערעט אויפן טלפון, מיט דעם וועל איך קענען מקיים זיין צוויי מאמרים:

א. כל שיש "בידו" למחות וכו'.

ב. מאמר הנביא קרא בגרון אל תחשך כשופר הרים קולך וכו'.

דער אמת איז אז ווען איך וויל מקיים זיין דעם מאמר הנביא ארבעט דער בעל דבר מעשים און איך ווער הייזעריג, און איך קען בכלל נישט רעדען, ווי לעצטענס האב איך עטליכע חדשים כמעט נישט געקענט רעדען ל"ע. אין ווען השי"ת האט מיר שוין געהאלפען אז איך קען שוין רעדען קען איר נישט צוקומען צום טלפון, איך רוף שוין זייער אסאך מאל אופן טלפון אין איר קענט נישט

דער שמו"ח אין ערשטען סימן סעיף א' ברענגט אראפ די גמרא: "תניא (חולין כה, א) רבי אומר 'זובחת כאשר צויתך' (דברים יב כא) וכו'" [ועיין סוף מס' חולין]. אין מטה אשר שם סעיף ב' בא"ד וז"ל:

יש מקומות מבלי משים, ואין תוכחה, וכו' עוד שם בשם פרי תואר ומה גם כי ירבו עליו הזבחים, קים לי בגויה דלא רמי נפשיה למעבד בדיקה הצריכה לסכין כאשר צונו ה' וכו'.

איך וויל נישט דא אראפ ברענגען אלע פראבלעמען וואס עס קען פארקומען ביי די שנעלע שחיתות. איך וויל נאר אזויפיהל זאגען אלס שוחט מיט געניג עקספיריענס, אז הלוואי זאל די שחיטה כשר זיין בדיעבד און מיט'ן צירוף פון שעת הדחק און אפילו בה"מ וואלט איך אפשר נישט געשריבען בכלל דעם בריף, אבער עס ליידער ערנסטע שאלות פון די חמשה ה' שחיטה וואס מען איז עובר בשאט נפש צוליב די פרנסה, אין מיר האבען דאך א כלל פון עבר ושנה נעשה לו כהיתר וכו', און איך מוז דאס שרייבען כדי איך זאל זאל אראפ נעמען דעם אחריות פון "כל שיש בידו למחות" וואס ליגט אויף מיין פלייצע אין מיט דעם בריף ווארף איך ארויף דעם גאנצען אחריות אויף אייך וואס איז דבריו נשמעים בכל העולם, ואני את נפשי הצלתי.

איך בין ברור כשמש, אז אנשי הבר"ץ וואס זענען מדקדק אויף יעדע מצוה זאל זיין בכל פרטיה ודקדוקיה, בפרט אין הלכה למשה מסיני ווי תפילין וכו' ווער רעט נאך ביי אן אתרוג וואס מען ברענגט אהן אזויפיל צייט אויף יעדען ענין. און ווען עס קומט צו שחיטה איז ליידער זיצט דער בעל דבר אופן זאטעל אין לאזט גארנישט טוהן, דער בעל דבר האט שוין זיינע פאטענטען מיט אלע איינערעדענישען אז איך שטיי דאך אליין ביי די שחיטה, וואס קען איך מעהר טוהן, דאס איז ליידער ווייט ווי גענוג, עס איז בלויז דא איין עצה אזוי ווי דער שמירה טובה זאגט אז מען קען נישט וויסען וואס עס טוט זיך ביי די שחיטה נאר דער שוחט אליינס, ווען ער שחט יארן לאנג מיט גענוג עקספיריענס, און אויב א רב זיצט נישט ביי די שחיטה גאנצע 3 חדשים ווייסט ער גארנישט וואס עס טוט זיך דארט.

איך בין זיכער אז אויב איינער פון חברי הבר"ץ וואלטען מקיים געווען דעם מאמר חז"ל ת"ח צריך שילמוד כתב שחיטה מילה און וואלטן אליין געשאכטען, ביי די שחיתות וואלט מען נישט אנגערורט קיין בשר בהמה, א חוץ אז מען וואלט געמאכט א שטייטע כשרע שחיטה ווי עס דארף צו זיין.

הנני בזה לעלות על הכתב הפרטיים היסודיים בעניני כשרות הבשר שהולך כאן בארצות הברית

אזהרות נחוצות לכל רב או מורה הוראה שהולך לבדוק השחיטה, והולך שם כמה פעמים וחושב שקלט הכל אשר לכל, ידע מה שכתוב בספר שמירה טובה משוחט בארצות הברית שהיה בזמן של הצה"ק רבי יעקב יוסף זצ"ל, ושם כתב מאמר שלם על השחיטה, וכותב שאי אפשר בשום אופן לידע מה שהולך בהשחיטה, אם אינו עומד שם ג' חדשים רצופים, ועובד בכל הדברים: דהיינו שהוא שוחט לבד, בודק לבד, ושם את הפלאמבעס לבד.

והנה אני הקטן אומר שאם הרב אינו שם לכל הפחות שנה לא ידע את אשר לפניו, ובדידי הוא עובדא, שעסקתי בשחיטה הרבה זמן ובאו שני רבנים ועוררו אותי על שאלה גדולה בשחיטה, שאם לא שמעתי ולא ראיתי בעיני לא האמנתי. - על אף שכתבתי והדפסתי עשרות ספרים ועשרות מודיק הכשרות.

בראשית דברי אכתוב קצת מה שעברנו כאן בארצות הברית הנקרא טרייפנע אמעריקא, (ולפי השמועה רוצים לתפוס את הרבנים הגה"צ ברשת המאכילי טריפות על ידי נתינת מאות אלפים דולרים לרבנים ולשוחטים ולמשגיחים, ומה יעשה הבן שלא יחטא?)

אקוה להעתיק בע"ה כמה מכתבים מרבנים ושוחטים שבשעתם נכתבו בשמות מוסוים: "זועד העומדים על המשמר"; "זועד אחוזת שוב"ים" ועוד, מפחד הטעראר הנורא, שלא שערום אבותינו ואבות אבותינו, שגם אצל יהודים החרדים ביותר יגיע מצב הכשרות בכלל וכשרות השחיטה בפרט לידי נסיונות כאלו.

אמנם כידוע היו אז בארצות הברית, כמה רבנים ושוחטים יראים לדבר ה', שיצאו נגד השחיתות המפוקפקות, כפי שמוסר הגה"צ הרידב"ז מסלוצק וצפת, בעל המחבר פ' על ירושלמי בהקדמת ספריו, שאף הוא לבד לחם נגד זה במסירות נפש, עד שהוכרח לעזוב העיר שיקאגא.

גם הרב הכולל, הגה"צ רבי יעקב יוסף נ"ע לחם מלחמת הכשרות עם הקצבים והרבנים עד שהוכרע על משמרתו. רב אחד בעל מחבר ומוהל שלחם נגד המאכילי טריפות, קרה שהזמינו אותו לברית-מילה ומיד שירד מהרכבת ירו בו למות.

ראש ישיבה ידוע אחד שמחה נגד הקצבים אימו עליו שמשאית תעבור עליו. מכיון שלא התחשב באימים הללו, אמנם עלתה משאית עליו, ורבות בשנים מובילים אותו על כסא גלגלים.

כשהמדובר בקצבים אמעריקאים, עוד יכולים להבין מעשי תעוועים כאלו. אך כשהמדובר הוא יהודים, כלומר חרדים, החוסים בצל הצדיק הקדוש מסאטמאר זצ"ל, שהם, במקום להודות על האמת ולתקן הכל כראוי, איימו לרצוח כל נפש העומד למחות נגד הפירצות הנוראות, זה מעורר חשדות שגם לרבים שיקרו בזדון, והוא לא ידע האמת.

כששאלו מרב אחד הגון מדור הקודם, היתכן דבר כזה? ענה: הרי הקצבים המה שותפי עמלק, כלשון הגמרא: "טוב שבטבחים שותפו של עמלק", ראה רש"י על אתר. לכן איפה שעמלק שולט, אין כל פלא שעושה מה שרוצה. באותו איום, להדרס על ידי משאית, השתמשו בו גם נגד הגה"צ מדעברעצין שליט"א. חלק מנוראות הללו פורסם בספרים ובמכתבי העתים.

אנו מפרסמים כאן עדות נאמנה מפי הגאון ר' שלמה יהודה שווייצער שליט"א שסיפר מה ששמע מהגה"צ מדעברעצין שליט"א במקוות בעלז בשדרת השש-שרה: "עם הסאטמרים לא יכולים לעשות שום דבר. הם מסוגלים לדרוס בן-אדם עם משאית ולומר אח"כ שזה הי' תאוונה".

השוחט ר' בן ציון דוד בריף, כשסיפר לאנשי שלומו, מה שקרא לי כשעוד הייתי שוחט (אחרי שפרסמתי מכתבים שבהם מעורר לתקן השחיטה, בשמות מוסוים, מחמת שידעתי למה האנשים הללו מסוגלים) ואמר לי בשליחות השוחטים-קצבים כעצה טובה, להפסיק עם המאבקים והפרסומים נגד שחיתתם, אחרת יורידו לי ראשו. אני ענית לו "היטלער ימ"ש הרג 6 מיליאן יהודים, אז יהיה עוד הרוג אחד, ואין אני מפחד מטרור. שום דבר לא יעזור להם, רק שיתקנו אופן השחיטה".

כשנתפרסמו המכתבים מה שהוצאתי לאור, נחשכו עיני הרבנים. הם חשבו כל הזמן שהמה אוכלים הכל "חלק", ועתה נודע להם שזה ח"ו...

הרבנים שוחחו איש את רעהו ונתעורר מכוכה גדולה וחרון אף רב.

כשהגיע המכתב ממני להגה"צ ר' משה ביק שליט"א, היה אז אצלו רב אחד שקבל שימוש ממנו, הרב ר' משה פארקאש שליט"א, תלמיד ישיבת ר' חיים בערלין, פלעטבוש. הוא אמר שאינו מאמין הכתוב במכתב, ורוצה להוכיח כמו עיניו.

הרב הנ"ל הוא חכם ואומן יד, למדתי אותו שחיטה, להעמיד חלף וכו'. אחרי שהכין עצמו בידיעות ובאומנות

בשטח זה נסע עם עדות כשרים לבית השחיטה, ונוכח שמה שכתוב במכתב הוא אמת ויציב.

כל מה שראה הוא מסר להרב ביק שליט"א. אחרי שהרב ביק השתכנע שהדברים אמנם נכונים, דרש ברבים ואמר שאסור לאכול העופות של וויינשטאק מוויינלאנד, הם ספק נבילות וטריפות.

מיד שנודע פסקו של הרב ביק שליט"א הפסיקו כל הישיבות לרבות הליטאיות לאכול העופות מוויינלאנד של וויינשטאק.

כשהפסיקו לקנות העופות של וויינשטאק מוויינלאנד המפעל פשט הרגל והוצא למכירה פומבית. והבעלי בתים סידרו, שאנשי שלומו יציעו מחירים נמוכים, וככה הציל המפעל ושוב התחיל לעבוד אך בתפוקה יותר נמוכה.

כשבעלי השחיטה התבוננו מה שהרב ביק פעל באיסורו, שעל ידי זה עבדו אמונתם, וכמעט כל רכושם ירד לטמיון, הגיעו לידי החלטה, שמוכרחים לעשות משהו כי אם הוא ישאר מבחו הוא ישבור אותם לגמרי. לכתחילה הם ניסו בטרור ואלימות, אך נוכחו מיד שזה לא הדרך הנכון נגדו. אלא להמשיך אותו לפנים העסק.

אז שינו את הסדר והתחילו לעשות אסיפות רבנים והכניסו את הרב ביק להתאחדות הרבנים, גדלו ונשאו אותו, הבטיחו לו משרות רמות עבור בניו וחתניו. (אמנם היו אז רבנים חרדים באמת, שהתריעו שהוא תלמיד ישיבה אוניווערסיטא, וזה חרפה להתאחדות הרבנים שהוא יהיה חבר נכבד בה, אך בעלי הכיסין הכריעו בדבר) הם קבלו הכשרת המקוואות ועוד, הכל כדי שיתמוך בהתאחדות הרבנים, ויודע איך שבנו מכשיל עשרות אלפים נשי בנות ישראל עשרות שנים במקוואות פסולות, נא לשאול את הרב ר' נחום רוזנבערג איך שהרב ביק הכשיל עשרות אלפים נשים במקוואות פסולות זה ועל ידי כך שוב ירוממו הכשר שחיטה וויינשטאק. ועתה יהיה הכל שריר וקיים, שהרי גם הרב ביק אומר אמן, ממילא כולם יודו ויברכו ויאמרו אין כשר כוויינשטאק.

אחרי כל זה פרסמו רבני התאחדות הרבנים קול-קורא ב"איד", המוסר, שהתקיימה אסיפת רבני התאחדות הרבנים בהשתתפות הרבנים (ראה שמותם בקול קורא), והוכח באופן ברור ביותר שאין אף שוחט השוחט יותר מ-600 עופות לשעה. ומה שהלעזי בשעתו הרב מהאלמין זה הכל הוא ושקר ומצו מהאצבע. ממילא יאכלו עניים וישבעו.

השקר הוא כה שקוף ובוטל, שמיותר לנתח הדבר ולהוכיח גודל השקר. כהיום יודעים הכל שכל שוחט, שוחט לכל הפחות אף עופות לשעה.

בשעתו פירסם אז ועד הכשרות מסמכים ממשלתיים ששוחטים שמה כמויות גדולות ביותר. הרבנים ידעו טוב מאוד שמרמים אותם בנוגע להלוך ילך בוויינלאנד, אבל המה הסכימו לזה בדיעבד, רק שלכל הפחות מהיום והלאה ישחוט כל שוחט רק 600 עופות ולא יותר בשעה.

כששאלו אותי: נו, מה אתם אומרים עתה? אתם רואים מה שהרבנים כתבים ב"איד"?

ענית: בס"ד נצחתי! עד עתה כל השוחטים אמרו והבעלי בתים לא כל שכן, שיש להם פסק דין מהרב מנירבאטער והרב מסיגעט, שכל שוחט מותר לשחוט 1200 עופות בשעה, ואם יכול לשחוט יותר שישחוט כמה שיכול. עתה יש לנו כתב מפורש מהתאחדות הרבנים שאסור ולא יכולים לשחוט יותר משש מאות עופות לשעה.

ורק בשביל זה לכד היה הכל כדאי. לא תארתי לי בחלום הדמיוני ביותר שאצליח כל כך. הלוואי שיעמדו בדיבורם ולא ישחטו יותר, אז אוכל לומר שהשחיטה כשרה בדיעבד על כל פנים.

☆☆☆

בשנים כתיקונם היה נהוג שהשוחטים היו ממונים מהקהילה, ולא הי' להם שום שייכות עם הקצבים, השוחטים בשלהם והקצבים בשלהם.

כהיום נשתנה מצב השחיטה לרעה לאין ערוך; מדוע? (א) מלפנים לא עלה על דעת אף קהילה לחשוב "שחיטה" הוא מסחר כמו שאר מסחרים, שחושבים איך לחסוך או לקמץ לחמו על השוחטים שיאצו עבודתם ומי שלא רוצה להכנע לתנאים כאלו, יפטר אותו. אך כהיום שהצורך בתפוקה רבה הוא הכרחי, מאיצים בשוחטים כעבדים נרצעים, הם אינם יכולים להתנגד לזה מכמה טעמים: (א) חלק מהשוחטים המה הבעלי-בתים; (ב) נסיון הפרנסה הוא נורא, בפרט שוחט שהוא רגיל רק בזה ואינו מתמצה במקצוע אחר. ואכמ"ל, כי כבר כתבתי על ענינים אלו 150 ספרים, ו-690 קול קורא'ס על מכשולי השחיטה והניקור כאן בארצות הברית. רצוף בזה אשלח לכתה"ר דיסק מכל הספרים והקול קורא'ס האלו, ותכלו לראות באיזה בוץ גדול רוצה השטן בנימין פרענקלין (שהתמונה שלו מופיע על כל דולר של ארצות הברית) להכניס אתכם.

(ב) המאבק נגד כשרות שחיטה זו התחיל בערך לפני שלושים שנה, בעת שוויינשטוק ושותפיו התחילו באמצעים שפלים לחסל שחיטת הרב מצעלעם זצ"ל, שהיתה אז שחיטה הוגנת.

(ג) בתקופה ההיא פרסם האדמו"ר מקאסן, הרה"צ ר' ישראל ראטענבערג שליט"א, מכתב אל הרבנים ואל ראשי קהילות היהדות החרדית בעולם, שידעו מה קורה אצל שחיטה זו.

(ד) מוצאים אנו לנכון להעתיק במכתב זה חלק ממכתבים שהגיעו אז לידינו, שאר המכתבים נפרסם בחלק שני בעזה"ת.

(ה) מכתב האדמו"ר קאסן עשה רושם גדול ביותר. זאת אנו יכולים לראות מתגובת וויינשטוק-גליק. במקום לענות תשובה נכונה כהלכה, הם הפיצו בדויות נגד קאסן, שבזו את האדמו"ר הזקן מסטמאר זצ"ל, ואין כוונתו לתקן השחיטה, אלא לבזות את סאטמאר, לחצו עליו באיומים נוראים שיקבל נזיפה מרבם. עוד העלילו שקאסן הוא עוד שונא לסאטמאר מתמול שלשום מאיראפא, ואין כוונתו לשם שמים.

(ו) אחי האדמו"ר מקאסן שליט"א, האדמו"ר ר' משולם ראטענבערג סיפר: ששנים רבות היו הנ"ל עוקבים אחריו לתופסו ולחסלו. איפה שלא הלך עקבו אחריו. כשהיה יוצא מביתו זוגתו הרבנית היתה בפתח עד שחזר שלם ובריא.

(ז) כשלא יכלו לחסלו פיסית רצו לחסלו באופן אחר. בעת שעמד לגמור שידוך עם האדמו"ר מוויזשניץ מאנסי שליט"א, עמלו ראשי סאטמאר שהדבר לא יבוא לידי גמר. אך ברחמי שמים הדבר נגמר למזל טוב.

(ח) שאלנו לידועי-דבר מה איכפת לכם עם מי הוא משתדך, האם זה מפריע לכם? הם ענו שגליק-וויינשטוק הם תומכים כל שנה באלפים מרובים, והשאר מובן מאליו. [בשנה האחרונה נתפרסם בעיתון דער איד כתבות גדולות איך שוויינשטאק החזיק כל ימיו את כל ההוצאות של בית רבינו הק' ז"ע, וכעת נתן מיליוני דולרים לבנות קומה גדולה ב 14 טע עוועניו בבארא פארק, רצוף בזה צלום מהעיתון דער איד, עם תרגום ללשון הקודש].

(ט) שמענו מהאדמו"ר מקיוויאשד שליט"א, שלפני שנים רבות היה בדעתו להעמיד שחיטה מהודרת ביותר תחת השגחת סאטמאר. הוא דבר עם האדמו"ר זצ"ל אודות זה, והוא חזקו ביותר בהבטחה שיעזור לו בזה.

(י) האדמו"ר מקיוויאשד שליט"א התאמץ ביותר למנות שוחטים הגונים ביותר, בית מטבחים ואטליו, הכל על צד הכי טוב. כשהיה מוכן עם כל הנ"ל. נכנס לבית הרב מסאטמאר זצ"ל, לשוחח אתו לפני הגמר על כל מה שיש לו להאיר ולעורר לשפר הדבר, שהיה הכל מהודר ביותר. בינתיים נודע הדבר לוויינשטוק ומיד טס למיאמי (האדמו"ר שזה אז שם מחמת בריאותו) דבר עם הרבנית ור' עזריאל גליק אודות קיוויאשד שרוצה להקים שחיטה מהודרת שתהרוס

את כל מה שהם עמידו בעמלם. הרבנית וגליק נכנסו להאדמו"ר והרעישו עולם ומלואו, היתכן שיתן יד להרוס ידיד כזה שתומך במוסדותינו בממון רב?

(יא) בקיצור, אחרי התערבותם יעץ האדמו"ר מסאטמאר להאדמו"ר מקיוויאשד שלטובתו ימשוך ידו מזה.

(יב) למחרת פורסם מכתב פלסטר נוראי נגד האדמו"ר מקיוויאשד שליט"א, אז הוא נכנס להאדמו"ר מסאטמאר וזע"ל ושאלו: "זו היא שכרי?". האדמו"ר מסאטמאר צוה מיד לפרסם מודעה מההתאחדות הרבנים להגן על כבודו, ובזה נסתיימה השחיטה המהודרת.

(יג) שטנא נצח...

(יד) אותו דבר קרה גם בשנת תשל"ג, כשאני התחלתי לעורר אודות פגמי שחיטה זו. פרסמתי שבע מכתבים אל עשרים רבנים, קהילות, והאטליזים מקהילות שונות, במיוחד האטליז של סאטמאר.

(טו) במכתבים תחת שמות שונים גליתי, מהנעשה אצל שחיטה זו.

(טז) איך נודעו "הסודות מהחדר"...

(יז) אחר שראו במכתבים פרטים מדוייקים, אודות כל מה שנעשה אצל שחיטה זו. מתי כל שוחט נוסע ובא, כמה משאיות באים כל יום, כמה ארגזים יש על כל משאית, מתי השוחטים חוזרים לביתם וכו', הבינו שזה מוכרח להיות "אחד משלהם". כנראה שחשדם נפל על הרב מהאלמין שליט"א, מחמת שהחזיקו אותו לישר ביותר, וכן משום שהיה מתאונן מדי פעם בפעם על המצב שם. היות ולא היה "שותף" והאמין בבורא עולם שיזמין לו פרנסתו מה שלא יהיה, לכן יצא חוצ נגד המאכילי טריפות.

(יח) מה עשו "שותפי עמלק"?

(1) התחילו לדבר סרה נגדו.

(2) בערמומיות הוציאו לעז שהוא שונא להאדמו"ר זע"ל.

(3) לא הסתפקו בזה, אלא שפירסמו שהוא שונא לכל קהילת סאטמאר, הגם שהם ידעו ברור שאין כוונתו אלא נגד השחיטה השפלה של וויינשטוק שהגבאים גליק-ווערצבערגער הכניסו עופות וויינשטאק לאטליזים (ראה להלן מכתב התאחדות הרבנים נגד שחטי חוץ).

(4) אותה שיטה של לשון הרע עשו לכל רב ורב שהעזו למחות נגד השחיטה הנ"ל.

(ט) אני הקטן חוץ ממה שאיני פחדן מטבעי ולא שמתו לב לכל איומיהם ופעולותם הנוראות. אך מכיון שהוכח למעלה מכל ספק שכוונתם לחסל אותי אחת ולתמיד, עברתי לגור בשכונת בענסנהויז, המרוחקת קצת מהם. גם עשיתי תרגיל מחוכם כנגד רודפי נפש, הודעתי להם ששכרתי לי שומרי-ראש מהחבורה האיטלקית הידועה... שיניחו אותי לנפשי, אחרת דמם בראשם. התרגיל הצליח, ונהיה שקט.

(כ) כדאי להביא כאן מה שהאדמו"ר מקלויזנבורג זע"ל אמר בשעתו בעת סעודת משתה לכבוד בית חולים לינאדו שלו, כשנוכחו מאות רבנים מכל ארץ-ישראל. הוא גולל לפני הנוכחים ששוחט אחד גילה מהנעשה אצל שחיטה זו, שמפסמין את היהדות החרדית בארה"ב, בנבילות

וטריפות. גם סיפר שהרב מהאלמין שליט"א היה מוכרח לברוח על נפשו מפני שאנשי סאטמאר רצו לשפוך דמו. האדמו"ר מקלויזנבורג סיים: "אני יש לי כבר זקן לכן ואין לי כבר מה לפחד מהם".

(כא) ארגנתי בשעתו וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות, שעמד תחת השגחת הרב מדעברעצין זע"ל. אחר כך הם נטפלו גם להרב מדעברעצין ואימו עליו, שאם לא יפסיק לעורר אודות שחיטת סאטמאר הם יחסלו אותו. בעדינותו לא היה בו הכח לעמוד נגדם והפסיק מלהוכיח ולעורר אודות שחיטה זו.

(כב) יותר פרטים אודות מעלליהם "הנעלים" של סאטמאר יסתכל ב"מדריך הכשרות" שיצא לאור בתקופה ההיא ויווכח, כל מה שמחריבי הדת פעלו מתחת מעיל-כיסוי "סאטמאר".

(כג) העובדות דלהלן נדפסו בספר "סיפורים נוראים ונפלאים בעניני כשרות ח"ב":

(1) שוחטים נהרגו בריגע אחת כשמשאית גדולה עולה עליהם

(2) מאורע מחריד אירע. המשה שוחטים נסעו לשחוט אצל עמפאיער. בדרך התנשנה במכוניתם משאית גדולה וכמעט כולם נהרגו על המקום. לזכרם סודר הספד בבית יעקב.

(כד) הרב מדעברעצין שליט"א אמר בהספדו: שאסון השוחטים רמז הוא לנו מן השמים, על שלא נזהרים די ויפה על חמש הלכות שחיטה. בקול בוכים התריע שמי שאכל מהשחיטה המהירה שכל שוחט מוכרח לשחוט - 900 או 1000 עופות לשעה, שיכשיר כליו. גם שיכשירו המעיים שאכלו עופות הללו. הצבור פר בככי מר בשומעם דבריו.

(כה) אחרי ההספד נשארו עוד אנשים רבים לשאול אותי, מה לעשות הלאה בעניני השחיטה ושאר מאכלים, כדי שלא יוכשלו להלאה.

(כו) בין השיחין סיפרתי להם דברים מענינים ביותר בנדון זה:

(1) בשבועות האחרונים נפגשתי כמה פעמים עם חלק מהשוחטים שנספו. בקשתי מהם, שהם כולם ביחד יקבלו החלטה נחושה שכל שוחט לא ישחט יותר משש מאות עופות לשעה.

(2) השוחטים היססו בדבר באמרם שהם מפחדים שיפסידו פרנסתם, ובודאי לא יצליחו לבצע החלטה כזאת, ומה הם יעשו הלאה, ובמה יתפרנסו. [שוחט מוגבל בפרנסתו יותר משאר בני אדם. שאר בני אדם, אם אין לו פרנסה בענף אחד הוא הולך לענף שני, וכן הלאה. אבל שוחט, אחרי שנים רבות במקצוע זה ללכת לחפש פרנסה אחרת הוא כמעט מן הנמנע.

(3) השוחטים ז"ל, הם רצו באמת לתקן הדבר, אבל לא היה להם מי שיעודד אותם לבצע החלטתם. כי גם הרבנים המכשירים חיים בפחד. אם המה יחמירו בדבר יבואו אלף בעלי מכשירים אחרים ויתירו לשחוט כמה שהבעל בית רוצה.

☆☆☆

מאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו מתפרש מכלא

וגם דע הלמוד האר על קלא מועיל להשגה כי דבריו הרמים לבד מאירים פני האדם ונותנים פח וחייל לנשמת האדם העוסק ובהפוך חלילה מן מאן דמתפרש מניה כאלו פורש מכלא כי בן דרשו עליו בימינו מאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו מתפרש מכלא והשתא אף על פי שהוא אינו כאן כבודו יש כאן ודבריו הקדושים צריכים אנו ללמד ועל ידם אולי יצקה להשיג דבר מה כי אם לא יועיל כלו יועיל מקצתו כי הקלפה אי אפשר להסיר בפעם אחת כי מעט מעט אגרונו.

(טקורת הקדוש הקדמון עמוד קנו)